

محترم (نوجو) صاحب اسلام و علیکم!

پارچه شعر شغنی و نظر شما را در مورد الفبای تعیین شده زبان شغنی بدقت مطالعه نمودم. شما ابراز داشته اید که حرف (ث) عربی عیناً تلفظ جملات حاوی شغنی را افاده میکند.

برادر گرانقدرم!

اولاً چطور ما میتوانیم برای شغنی زبانها و غیرشغنی زبانها تفهیم نماییم که نوشته های ما یک چیز باشد و خواندن و تلفظ آن به شکل و آهنگ دیگری باشد، مثلاً میث- (روز) ۲- ئیر- (خاکستر) ۳- تد- (سوخت) .

پس چه قسم ما قناعت خواهند کرد که نوشته ما با حرف (ث) عربی میشود و تلفظ و صوت آن با حرف (ت) شغنی صورت بگیرد. فرضاً این گونه خواندن و نوشتن برای نوآموزان و شاگردان مکتب از طریق تدریس و مشق و تمرین توسط آموزگاران ممکن است ولی برای سایر خواننده گان ممکن نیست که نوشته یک چیز باشد و خواندن بطریق دیگر باشد.

ولی اگر در جملات حاوی حرف (ت) شغنی به جای حرف (ث) عربی حرف (ت) پندک دار پشتو مورد استفاده قرار بگیرد هیچ مشکلی رونما نخواهد گردید زیرا حرف (ت-ث) و (ت) هر یک آواز و اصوات مستقلانه خود را داشته هیچ یکی با لای دیگری تا تیر گذار نبوده در مسیر حرکات خود آزادانه مورد استفاده قرار نمیگیرند. و ضمناً نوشته اید که اگر به عوض حرف (ث) عربی حرف (ت) پندک دار پشتو را بکار ببریم جمله ناموزون و مغشوش به نظر می آید.

محترم نوجو صاحب! حرف (ث و ت) از نگاه سروصورت و زیبایی درموزون بودن و نبودن خود هیچگونه تفاوتی از هم ندارند ولی در مغشوش بودن این دو حرف اگر فکر کنیم حرف (ت) نسبت ندانستن تماس با سایر حروف در نوشتن و خواندن جملات شغنی حرکت و صوت خاص خود را طور مستقل داشته، در وقت خواندن کوچکترین مغشوشیتی از آن به نظر نمیرسد. ولی در جملات حاوی حرف (ث) عربی در هنگام خواندن به وضاحت مغشوشیتی به مشاهد میرسد زیرا حرف متذکره وظیفه دارد تا صدای دو حرف را بطور مشخص ادا نماید. مثلاً در جملات ذیل:

ئیر- خاکستر ۲- تد- سوخت ۳- تهوهم- می سو زیم ۴- تژ چن- سوختگی و غیره. و یا در جملات دیگر ذیل:

نمر ۲- ثواب ۳- ثنا ۴- ثقیل - ثور- ثبوت و غیره .

دوم - در مورد حذف حرف (ه) و به عوض آن جاگزین نمودن حرف (ی) مجهول پشتو که با دو نقطه زیر بزیر تحریر میگردد باید گفت. اگر محترم نو جو صاحب متوجه شده باشد در مورد نوشته های محترم (صبار) صاحب طور مفصل نظریات خود را آرایه داشته ام که جمع بندی اسمای انسان ها، حیوانات و دیگر اشیا و اجناس و جمع بندی افعال نیز بصورت عموم با حرف (ه و ن) صورت میگیرد متوجه شوید به نوشته های تا ن: (ه ن - ز ه ن - - آ نجهن) که به گفته شما باید چنین نوشته شود: (نین - زین - انجین) .

نو جو صاحب : - ببینید در صورتیکه حرف (ه) یکجا با حرف (ن) بصورت درست و واضح جملات شغنائی را در نوشتن و خواندن بدون کدام اشتباه تثبیت می نماید، ما روی کدام ضرورتی حرف (ه) را حذف و حرف (ی) مجهول پشتو را جاگزین آن نماییم، با آنها اگر در جمع بندی جملات شغنائی از حرف (ی) مجهول یا غیر مجهول استفاده نماییم جمله را از تلفظ اصلی خارج نموده در جمع بندی افعال مغالطه روا میگردد. مثلاً: ژا وین، ورگین - مرین - قار جین - بنجین - بنیر بیجین - درختین - با غین و غیره.

ولی بهتر است ما و شما در وقت نوشتن دقیقاً متوجه زبان خود باشیم که جمله شغنائی ما با کدام حرف آغاز میشود و با کدام حرف ختم میگردد، دقت نماییم تا با حروف مشخصه جملات را تحریر کنیم .

خلاصه اینکه اگر ما جمع بندی افعال را با حرف (ی) مجهول نوشته کنیم در آن صورت در طرز تکلم و گپ زدن نیز باید متکی با حرف (ی) بود. پس درین صورت نمیتوان طرز گفتار عامه مردم را که با حرف (ه) تلفظ میکنند تغییر داد. البته این نظر خودم است دوستان و اهل قلم شغنائی های دیگر نیز در مورد ابراز نظر خواهند فرمود.

با احترام

مذهب شاه (ظهوری)

در پایان این نوشته هایم اینک یک پارچه شعر شغنائی را عرض مطالعه دوستان را شعر و ادب تقدیم می نمایم.

نظریه